

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

KEITH I KENNETH

O J C Z Y S T Y – D O D A J
D O U L U B I O N Y C H

Angielskie -th na końcu wyrazów, a zwłaszcza na końcu nazw własnych, np. imion męskich Keith i Kenneth, może sprawiać trudności użytkownikom polszczyzny. Nie mamy większych szans wymówić th tak, jak to robią rodowici Brytyjczycy, nie ma jednak takiej potrzeby. Możemy je wymawiać jako dźwięk zbliżony do [t] lub dźwięk zbliżony do [s]. A od tego, którą wersję fonetyczną wybierzemy, zależy będzie postać miejscownika. Odmieniamy zatem - bez apostrofu! - poprawnie:

Keith, Keitha, Keithowi, Keitha, z Keithem, a w miejscowniku: o Keicie albo o Keisie; Kenneth, Kennetha, Kennethowi, Kennetha, z Kennethem, o Kennecie albo o Kennesie. Zakończenie tematu ulega bowiem spolszczeniu przed zmiękczejącą końcówką odmiany twar-dotematowej, a wymiana spółgłosek zależy właśnie od fonetycznego zakończenia tematu.

Pamiętajmy, że w obrębie jednego tekstu należy używać tylko jednej wersji odmiany. Poprawnie zatem: Bohaterami tego opowiadania są Keith Jarrett i Keith Emerson - pianiści amerykańscy. Z jakichś powodów autorka pisze z sympatią o Keicie Jarretcie, a o Keicie Emersonie z pewną niechęcią (nie: z sympatią o Keicie Jarretcie, a o Keisie Emersonie z niechęcią). Podobnie przedstawiani są rzeźbiarze Kenneth Noland i Kenneth Armitage - o Amerykaninie Kennecie Nolandzie / Kennesie Nolandzie autorka pisze z zaangażowaniem, o Angliku Kennecie Armitage'u / Kennesie Armitage'u znacznie chłodniej.